

Ár 2016, föstudaginn 2. desember, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hrannar Már Gunnarsson, Elísabet Júlíusdóttir og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir eru tekin **mál nr. 49 og 52/2016:**

M
gegn
F.

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefnd sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni dags. 12. september 2016, með tveimur sambærilegum kvörtunum sóknaraðila, dags. 9. og 13. september 2016. Með tölvupóstum nefndarinnar 15. september og 6. október, voru kvartanirnar sendar varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfum dags. 6. og 7. október 2016. Voru bréfin send sóknaraðila, með tölvupósti 7. október 2016 og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með bréfi, dags. 26. október 2016. Meðferð þessara tveggja erinda hefur verið sameinuð í einu máli.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar 2. desember 2016.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili og maki hennar tóku lán hjá varnaraðila með lánanúmerum X, Y, Z, Þ, Æ og Ö.

Sóknaraðili fer fram á að varnaraðili endurreikni öll erlend lán sóknaraðila miðað við upphaflegar forsendur lánasamninga að frádregnum greiðslum þeirra þannig að höfuðstóll verði réttur. Gerir sóknaraðili kröfu um að varnaraðili lækki höfuðstól lána hennar um 39.000.000 kr., þ.e. úr kr. 57.000.000 kr. í 18.000.000 kr. Sóknaraðili hefur einnig sett fram kröfu um endurgreiðslu á 16.827.413 kr., sem sóknaraðili telur sig hafa ofgreitt.

III.

Umkvörtunarefni.

Í liðnum „Kröfur“ á kvörtunareyðublaði sóknaraðila segir: „Við höfðum í mars 2015 ofgreitt til bankans sem nemur 16.827.413 kr., og förum fram á að bankinn endurgreiði okkur þessa upphæð inn á bankareikning R og vísum í lögum um neytendalán 1994 nr. 121 21. september.“ Þá kvarta sóknaraðila yfir ofgreiðslu til varnaraðila og fara fram á að varnaraðili endurreikni öll erlend lán sóknaraðila miðað við „upphaflegan höfuðstól í íslenskum krónum skv. lánasamningum á þeim forsendum að greiðslubyrði hefur verið margföld miðað við upphaflega greiðslubyrði“ og vísar einnig til þess að varnaraðili hafi ekki uppfyllt lög um neytendalán nr. 121/1994 um

upplýsingaskyldu til sóknaraðila varðandi mánaðarlegar greiðslur, hvorki við töku lánanna né eftir það með vísan í bréf dags. 26. febrúar 2015 í málgögnum.

Með vísan til neytendalánalaganna, þá byggir sóknaraðili á því að það eigi ekki að breyta samningi neytanda í óhag, því fjármálafyrirtæki hafa yfirburðastöðu með stóran hóp sérfræðinga sem gæti hagsmuna fjármálafyrirtækisins. Lánasamningur sóknaraðila hafi alltaf gilt varnaraðila 100% í hag, en ekki sóknaraðila. Þegar lánin hafi verið endurreiknuð þá hafi nokkur þeirra hækkað og hafi sóknaraðila verið gert að skrifa undir viðauka þar sem sóknaraðili hafi afþakkað endurútreikning því ella hefði hann gilt þó svo að þessi endurútreikningur væri sóknaraðila í óhag. Þá hafi sóknaraðila ekki verið gefinn kostur á að halda lánunum óbreyttum miðað við upphaflega lánasamninga. Þá vísar sóknaraðili til þess að inn í þennan viðauka hafi varnaraðili bætt við ákvæðum sér í hag, en sóknaraðila í óhag.

Í viðbótarathugasemdum sóknaraðila vísar sóknaraðili til þess við lántöku hafi sóknaraðili í engu tilfalli fengið yfirlit yfir árlega hlutfallstölu kostnaðar sem fjármálastofnunum sé skylt að gera skv. neytendalánalögum, sbr. 3. gr. e, 5. gr., 6. gr. og svo 10-12. gr. Þá vísar sóknaraðili til þess að fjármálastofnanir eigi einnig skv. sömu lögum að senda lántaka árlega almennar upplýsingar með dæmum, um útreikning kostnaðar. Sóknaraðili kveðst aldrei hafa fengið slíkt frá varnaraðila, þrátt fyrir gífurlegar breytingar á greiðslum á lánunum síðastliðinn 10 ár sem hafi á tímabilum þrefaldast frá því sem hafi verið við lántöku. Í ágúst 2011 hafi höfuðstóllinn farið yfir 91.000.000 kr. (þrátt fyrir 16.500.000 kr. innborgun í október 2007).

Þá byggir sóknaraðili á því að varnaraðili hafi því brotið neytendalánalög og að upphaflegir samningar gildi í íslenskum krónum á öllum lánunum, þar sem sannað sé að kostnaðurinn sóknaraðila vegna afborgana og vaxta hafi þrefaldast, þannig að sóknaraðili hefði orðið gjaldþrota ef ekki hefði komið til utanaðkomandi fjárhagsaðstoð og vegna þess að útibússtjóri varnaraðila hafi leyft sóknaraðila að skuldbreyta lánunum þannig að sóknaraðili greiddi einungis vexti í langan tíma. Sóknaraðili hafi þá alltaf staðið í skilum, með engum undantekningum, og veð haldið, en þó nauðlega meðan höfuðstóllinn hafi verið í kringum 90 milljónir, en varnaraðili hafi ekki beðið um meira veð og sé sóknaraðili þakklát varnaraðila fyrir það.

Varðandi útreikninga sóknaraðila, þá vísar sóknaraðili til þess að varnaraðili sé með allar skráningar á lánunum sínum með öllum skuldbreytingum og greiðslum, og telur að varnaraðili geti komið með útreikninga sína til samanburðar við tölur sóknaraðila. Að lokum vísar sóknaraðili einnig til 15. gr. laga um neytendalánalaga.

Sóknaraðili kveðst hafa leitað til umboðsmanns viðskiptavina varnaraðila í tvígang án þess að fá neina úrlausn og leiti því nú til nefndarinnar.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að öllum kröfum sóknaraðila verði vísað frá.

Kröfur sóknaraðila séu í tveimur hlutum. Annars vegar að varnaraðila verði gert að endurgreiða sóknaraðila ákveðna fjárhæð þar sem sóknaraðili telur sig hafa ofgreitt þá fjárhæð til varnaraðila. Hins vegar krefjast sóknaraðili þess að varnaraðili endurreikni öll erlend lán sóknaraðila miðað við upphaflegan höfuðstól í íslenskum krónum. Sóknaraðili byggir kröfur sínar á því að varnaraðili hafi ekki fylgt lögum um neytendalán nr. 121/1994 við veitingu lánanna.

Sóknaraðili geri kröfu um endurgreiðslu fjárhæðar án nokkurra útskýringa á því hvernig sú fjárhæð sé fundin út né á hvaða forsendum sú greiðsla hafi verið umfram skuldbindingar sóknaraðila samkvæmt skuldaskjölunum. Þá styðji framlögð gögn ekki

kröfugerðina. Að mati varnaraðila sé krafa sóknaraðila svo óljós og órökstudd að ekki sé unnt að taka til efnislegra varna gegn kröfum sóknaraðila.

Varnaraðili fer fram á frávisun málsins frá nefndinni þar sem krafa sóknaraðila uppfylli ekki skilyrði e-liðar 6. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki þar sem málið sé það óljóst, illa upplýst og óskýrt að málið sé ekki tækt til úrskurðar.

Varnaraðila sé því með öllu ógerlegt að taka afstöðu til kröfugerðar sóknaraðila og ber af þeirri ástæðu að vísa kröfu sóknaraðila frá nefndinni.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að endurútreikning á lánum sóknaraðila ásamt endurgreiðslu fjárhæðar 16.827.413 kr. frá varnaraðila þar sem sóknaraðili telur sig hafa ofgreitt þá fjárhæð til varnaraðila vegna lánanna.

Leyst er úr málskotum nr. 49 og nr. 52 með einum úrskurði þar sem sóknaraðili skilaði inn tveimur málskotum með sömu kvörtun og sama úrlausnarefni.

Ljóst er að ágreiningur er á milli aðila og að sóknaraðili hefur í tvígang kvartað til umboðsmanns varnaraðila. Hefur óskum sóknaraðila um endurútreikning og endurgreiðslu verið hafnað.

Í 6. gr. samþykktar nefndarinnar, er kveðið á um hvers konar mál sem nefndin fjallar ekki um. Samkvæmt e-lið greinarinnar fjallar nefndin ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau eru ekki tæk til úrskurðar. Kröfugerð sóknaraðila verður að teljast mjög óskýr að því leyti að ekki hefur verið gerð frekari grein fyrir því hver grundvöllur kröfugerðar sóknaraðila sé.

Sóknaraðili vísar til fjárhæðar sem hún telur að varnaraðili eigi að endurgreiða sér samkvæmt endurútreikningi sínum. Þó er ekki ljóst hvernig sóknaraðili reiknar þá fjárhæð út, en gögn málsins sýna ekki fram á það. Er ekki ljóst í hverju munurinn á útreikningum sóknaraðila og varnaraðila liggur og ekkert hefur komið fram um hvaðan útreikningar sóknaraðila stafa. Það sama gildir um kröfu hennar um niðurfærslu höfuðstóls lána. Til þess að unnt sé að taka afstöðu til kröfu sóknaraðila um leiðréttingu telur nefndin nauðsynlegt að fá annaðhvort í hendur skýra og glögglega fram setta útreikninga á því sem sóknaraðili telur vera rétta stöðu lánsins og kröfugerð sem byggir á þeim útreikningum eða skýra, rökstudda kröfu um að einhver tiltekin atriði í fyrirbyggjandi útreikningi varnaraðila verði reiknuð með öðrum hætti en gert er.

Í ljósi framangreinds verður að telja mál sóknaraðila svo óljóst og illa upplýst að ekki verði hjá því komist að vísa því frá.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 2. desember 2016.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson
Elísabet Júlíusdóttir

Hrannar Már Gunnarsson
Unnur Erla Jónsdóttir